

DIARI DEL TAXI

El 45% dels taxistes pregunten que no es fumi

Un 35% prohibeix fumar dins el vehicle per qüestions d'higiene

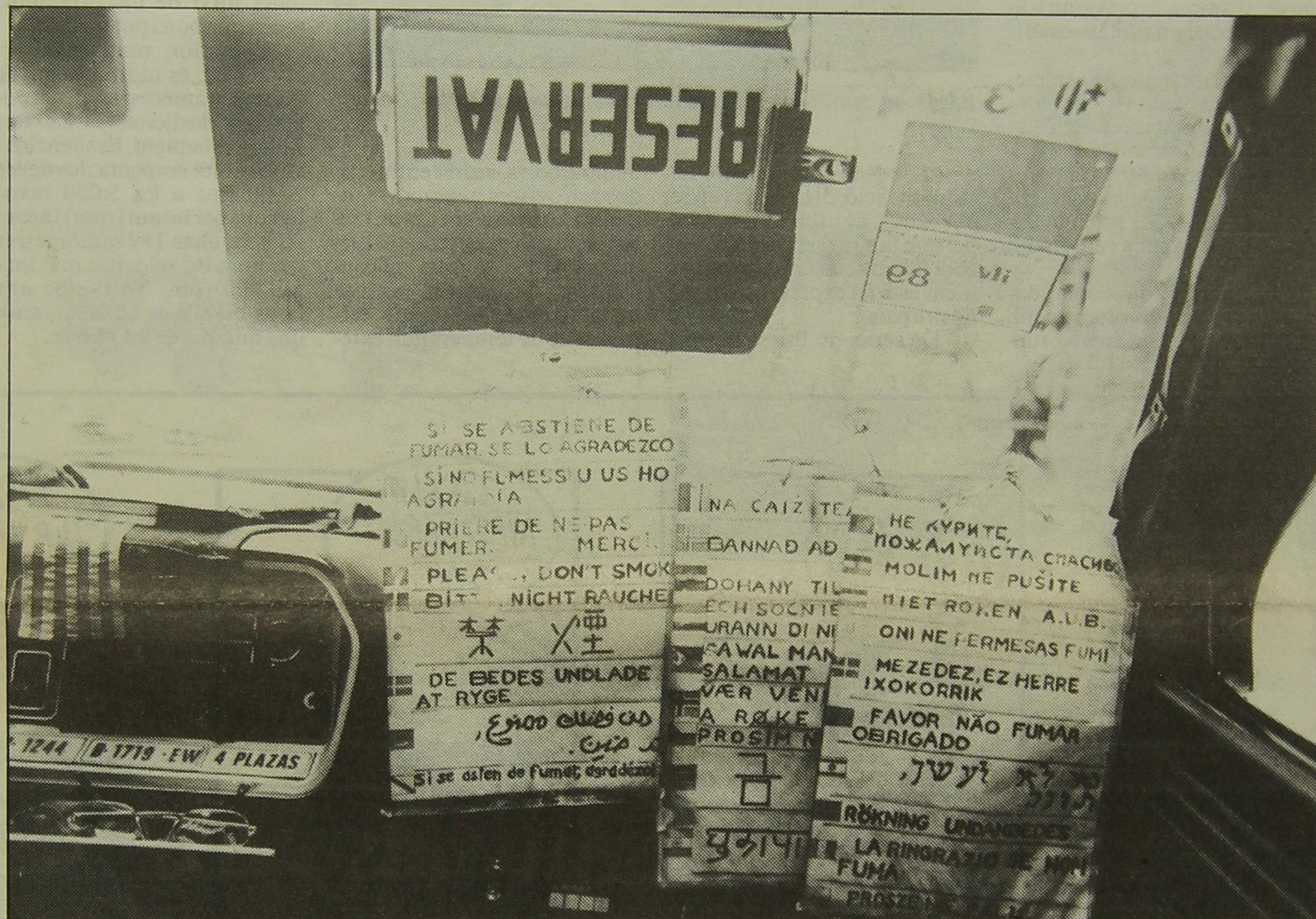
Molts usuaris no estan acostumats a no poder fumar quan van en taxi

El 45% dels taxistes de Barcelona i l'Àrea Metropolitana pregunten a l'usuari que no fumi dins del seu vehicle, encara que d'aquest percentatge només una minoria ho prohibeix taxativament. Per la majoria dels taxistes enquestats per aquest diari, hauria de ser el mateix client el qui observés aquest comportament i no fumés dins el vehicle.

"El problema és que l'usuari no està acostumat a no poder fumar dins el taxi i, encara que vegi el cartell amb el prec o la recomanació que no es fumi, ho demanen insistentment i ens veiem obligats a permetre-ho. Total, que el cartell es queda en paper mullat", diu Josep G., un taxista que té vint anys d'ofici.

Evitar cremades

Del total de taxistes que no deixem fumar, un 35% aproximadament ho fa únicament per qüestions d'higiene. Molts d'ells són fumadors però preferixen que el passatger no ho

Hi ha taxistes que demanen que no es fumi en tots els idiomes

faci perquè així s'eviten les possibles cremades de la tapisseria o que s'embrutin els cendrers.

El nombre de taxistes que no deixen fumar s'ha elevat considerablement durant els últims anys, coincidint amb la progressiva renovació de la flota. "És simptomàtic. Cada

vegada que un taxista estrena cotxe, normalment posa el cartell, independentment que sigui fumador o no", diu Ricard B.

El restant 15% dels taxistes que porten el cartell no són fumadors i els molesta el fum i l'olor del tabac, encara que els taxistes que s'hi oposen amb més èmfasi són normalment

els ex-fumadors. "La veritat és que jo sóc ex-fumador. Abans fumava dos i tres paquets de tabac al dia, i sempre que podia invitava el client. Vaig haver-ho de deixar per recomanació mèdica. Tinc bronquitis crònica i ara no suportó el tabac. Si haig de triar entre un passatger fumador i perdre

una carrera, m'estimo més això últim".

No tots els taxistes pensen però com Joan T. Un alt percentatge dels que pregunten que no es fumi en el taxi, canvien d'idea davant de la sol·licitud del client. "Normalment, són les dones les que insisteixem més. És molt típic que pugi

L'única normativa sobre l'ús del tabac en el taxi és la de l'EMT

El taxista no pot fumar en viatges urbans si ho demana l'usuari

una dona i que només veure el cartell preguntant si pot fumar".

Una llum vermella

Ramón, un dels taxistes que l'última fornada, opina que els taxis que no permeten fumar haurien de portar una llumeta vermella al costat del pilot verd. "D'aquesta manera, el client podria triar. Perquè reconec que, mentre no hi hagi cap normativa en aquest respecte, un client ha de tenir dret a triar un taxi on poder fumar o no. Amb la llumeta vermella es podria distingir bé, i així no hi hauria sorpreses".

Les sorpreses solen a ser tant per l'usuari com pels taxistes. El primer que sorprèn quan, només pujar al taxi, l'obliguen a llançar el cigarret. Pel segon la sorpresa es produeix quan el passatger, veient el cartell, reclusa i decideix agafar un altre taxi. "Jo no fumo però, si una persona fa una carrera per la qual pagarà cinc-centes pessetes, crec que almenys té dret a anar còmoda i a fumar-se un cigarret, si vol".

Cada vegada hi ha més cartells com aquest

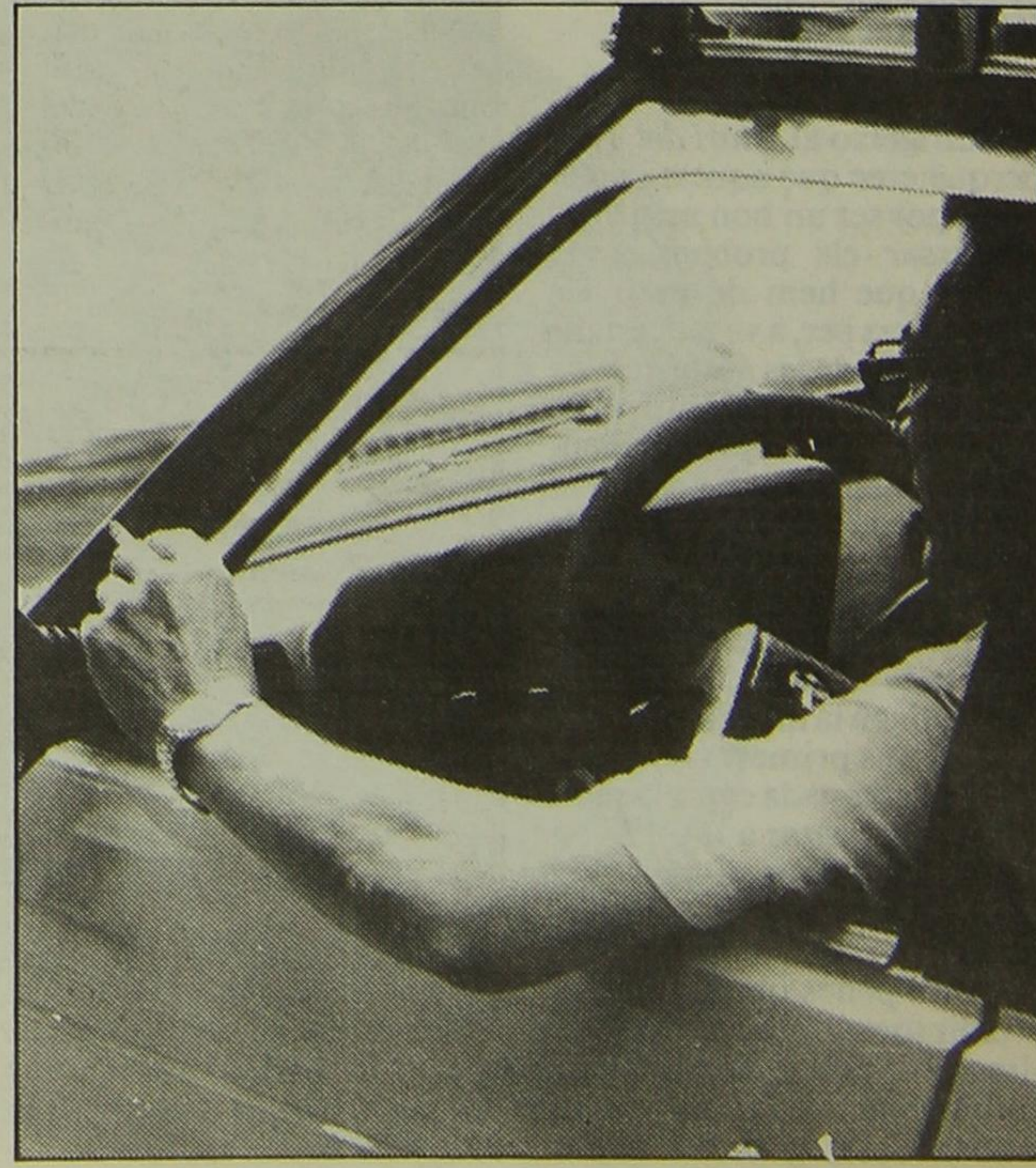
Una normativa pel conductor i l'usuari

La normativa sobre l'ús del tabac en el taxi està especificada en el reglament sobre el servei d'autotaxi promulgada per l'EMT. L'article 38 d'aquesta normativa, que només s'aplica sobre els taxistes de Barcelona i la seva Àrea Metropolitana, assenyala que els conductors del taxi poden portar un cartell en què s'indiqui als usuaris la prohibició de fumar. Aquesta prohibició només es pot aplicar en els recorreguts metropolitans.

En benefici del passatger, la mateixa normativa assenyala que el conductor del taxi haurà de deixar de fumar si l'usuari ho demana, però únicament en els recorreguts metropolitans. A part d'aquesta nor-

mativa, ni la llei 20/85 sobre drogodependències, promoguda pel departament de Sanitat de la Generalitat i aprovada pel Parlament de Catalunya fa tres anys, que regula, entre d'altres punts, l'ús de substàncies que poden provocar dependències, ni la llei del ministeri de Sanitat sobre el tabaquisme disposen cap normativa sobre l'ús del tabac en el taxi.

Totes dues lleis prohibeixen fumar a transports públics com l'autobús i el metro, però no es defeneixen en el cas dels taxis. En aquest sentit, la llei 20/85 del Parlament de Catalunya disposa que han de ser les autoritats locals les que decideixin sobre aquest punt.

La normativa només s'aplica a recorreguts metropolitans

MOTOR

BMW 318i E, un gran cotxe a un preu que fa somiar el comprador

Imatge i tecnologia. Aquestes dues qualitats defineixen el BMW 318i E, la novetat mecànica més important de la popular sèrie 3 de la firma alemanya BMW. Aquest vehicle, totalment remodelat, tant estèticament com de motor, du un nou motor d'injecció, ha millorat la seva imatge i es confirma com un dels millors exponents del segment mig-alt del mercat nacional d'automoció.

És el model més assequible de la gamma 3 de BMW (3.253.600 pessetes, preu final) i permet somiar amb la idea de tenir un gran cotxe de marca a un preu raonable. BMW ha dotat el 318i, per introduir-lo al nostre mercat, de tres nivells bàsics d'acabaments. L'estàndard, amb un equipament prou raonable, el S, amb el qual es potencia la imatge i el comportament esportiu, i l'E, només disponible amb quatre portes.

Tots tres models es caracteritzen pel seu disseny exte-

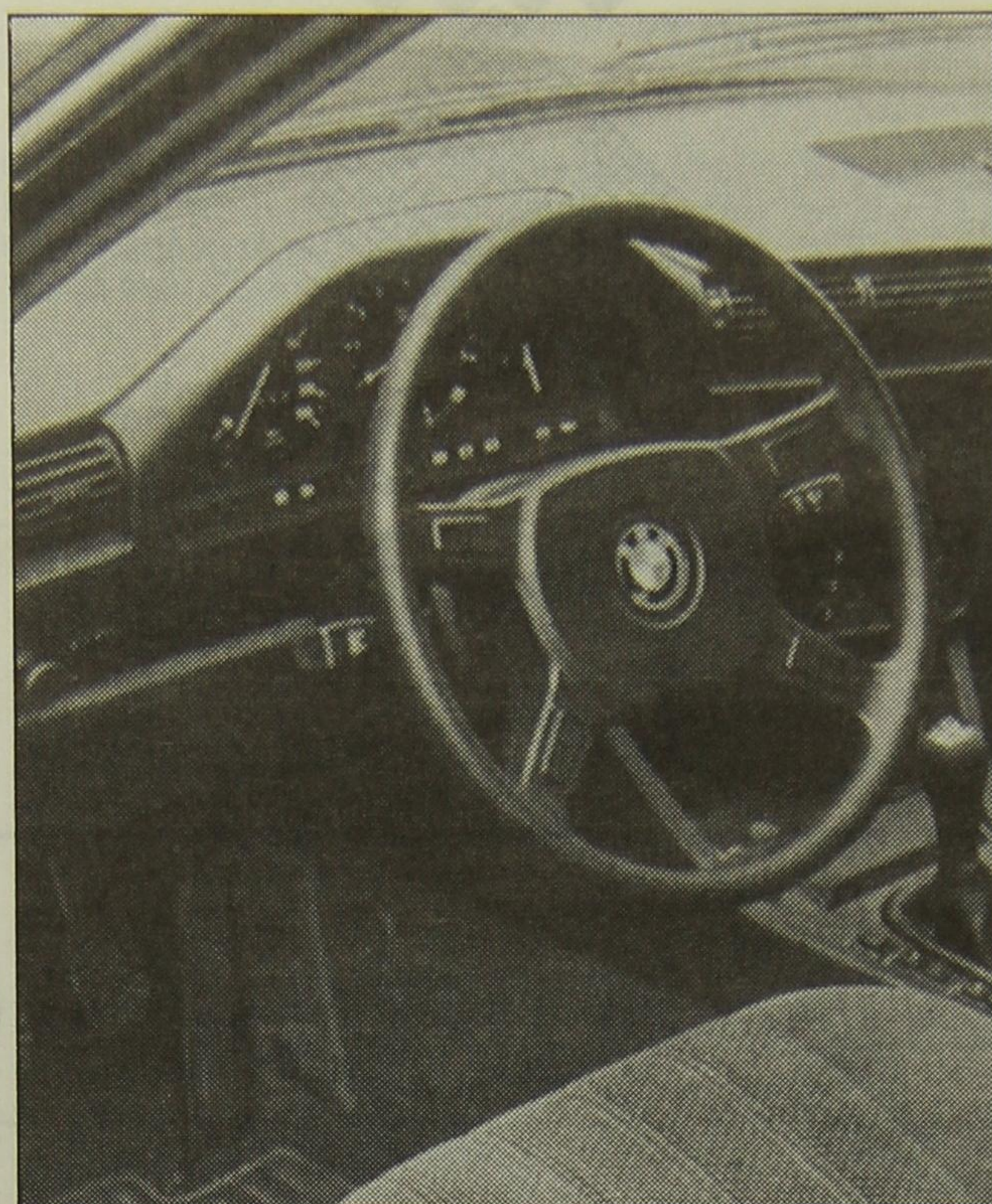
rior, de línia elegant per qui vol un automòbil de dimensions raonablement reduïdes però que no vol renunciar a la comoditat i als equipaments propis d'una berlina de tres volums.

Novetats estètiques

Para-xocs nous, capaços d'autoregenerar-se després d'una col·lisió, un nou coeficient aerodinàmic, perceptiblement millorat amb els nous spoilers davanters, grups òptics, de gran camp visual, i rodes noves d'amplada més gran són les principals novetats estètiques.

L'interior manté la característica gran qualitat dels materials. La habitabilitat, tot i que no és extraordinària, és suficient perquè quatre persones amb equipatge hi viatgin còmodament. Els seients disposen de bona subjecció lateral als revolts.

El quadre de comandaments és semienvoltant, amb instruments clarament orde-

BMW ha sumat imatge i tecnologia en aquest vehicle

nats i de fàcil comprensió. La climatització, distribuïda en set obertures, és molt eficaç, tant pel que fa a la renovació d'aire com a la calefacció. L'equipament està fet expressament pel nostre país.

De sèrie, du llums davan-

ters antiboira, vidres entintats, dos retrovisors exteriors regulables elèctricament des de l'interior, finestres elèctriques a les quatre portes, tancament centralitzat de portes, pintura metal·litzada, rellotge i termòmetre de temperatura exte-

El BMW 318i E té un comportament molt neutre i només sorprèn si no es tracta amb suavitat a les carreteres en mal estat. El preu final és de 3.253.600 pessetes i permet a l'usuari somiar de tenir un gran cotxe a un preu raonable.

rior.

També porta llum de lectura de mapes, pre-equipament de ràdio, cinturons de seguretat al darrere i ventilació de quatre velocitats. Les principals opcions són el diferencial autoblocant, els sistemes de frens ABS, la servodirecció i l'aire condicionat.

Bona direcció

La suspensió està totalment adaptada a la conducció agressiva i la direcció és sensacional per la seva precisió i suavitat. Els frens, amb el sistema mixt de disc/tambor, tenen una bona potència.

El motor, redissenyat en bona part, és molt més eficaç que el seu antecessor, per la potència, l'elasticitat i la suavitat de funcionament. És silencios i amb molta empena des de les 2.000 fins a les 5.000 revolucions per minut (rpm) i aconsegueix unes 189 quilòmetres per hora de velocitat màxima a 5.600 rpm. Té també uns bons nivells de consum, amb una mitjana de 9,17 litres.

TELÈFONS A MÀ

Informació a l'usuari

Generalitat:	302 47 00
Ajuntament:	302 00 00
Entitat Metropolitana del Transport:	336 61 61
Telèfon Groc:	336 00 00
Bombers:	080
Guàrdia Urbana:	092
Polícia Nacional:	091
Creu Roja:	205 14 14
Ambulàncies	
Creu Roja:	300 20 20
Ambulàncies Municipals:	329 77 66
Hospital Clínic:	323 14 14
Accidents de trànsit a la carretera:	352 61 61
Trànsit urbà:	325 03 00
Dipòsit de vehicles:	223 98 69
OCUC:	317 70 10
Aeroport:	379 27 62
RENFE:	322 41 42
Port de Barcelona:	318 87 50
Patronat de Turisme:	215 44 77
Transmediterrànea:	319 82 12
Oficina Olímpica:	432 19 92
Reial Automòbil:	200 33 11
Objectes perduts:	301 39 23
Ràdio Tràfic:	318 08 70
RÀDIO-TAXI amb servei TAXI-CARD	
Ràdio Taxi Barcelona:	300 38 11
Servei Taxi:	330 08 04
Taxi Mòbil:	358 11 11
Tele-Taxi:	212 22 22
Barna-Taxi:	357 77 55
Barna-Express:	322 22 22
Auto-Taxi:	322 11 12

Màxim Màxim 88

LA BÚSTIA DEL TAXI

Les cartes destinades a la bústia del taxi no han de superar les trenta línies mecanografiades. Han d'estar firmades i hi ha de constar la població del remitent, així com el domicili i el DNI. Podran ser resumides o

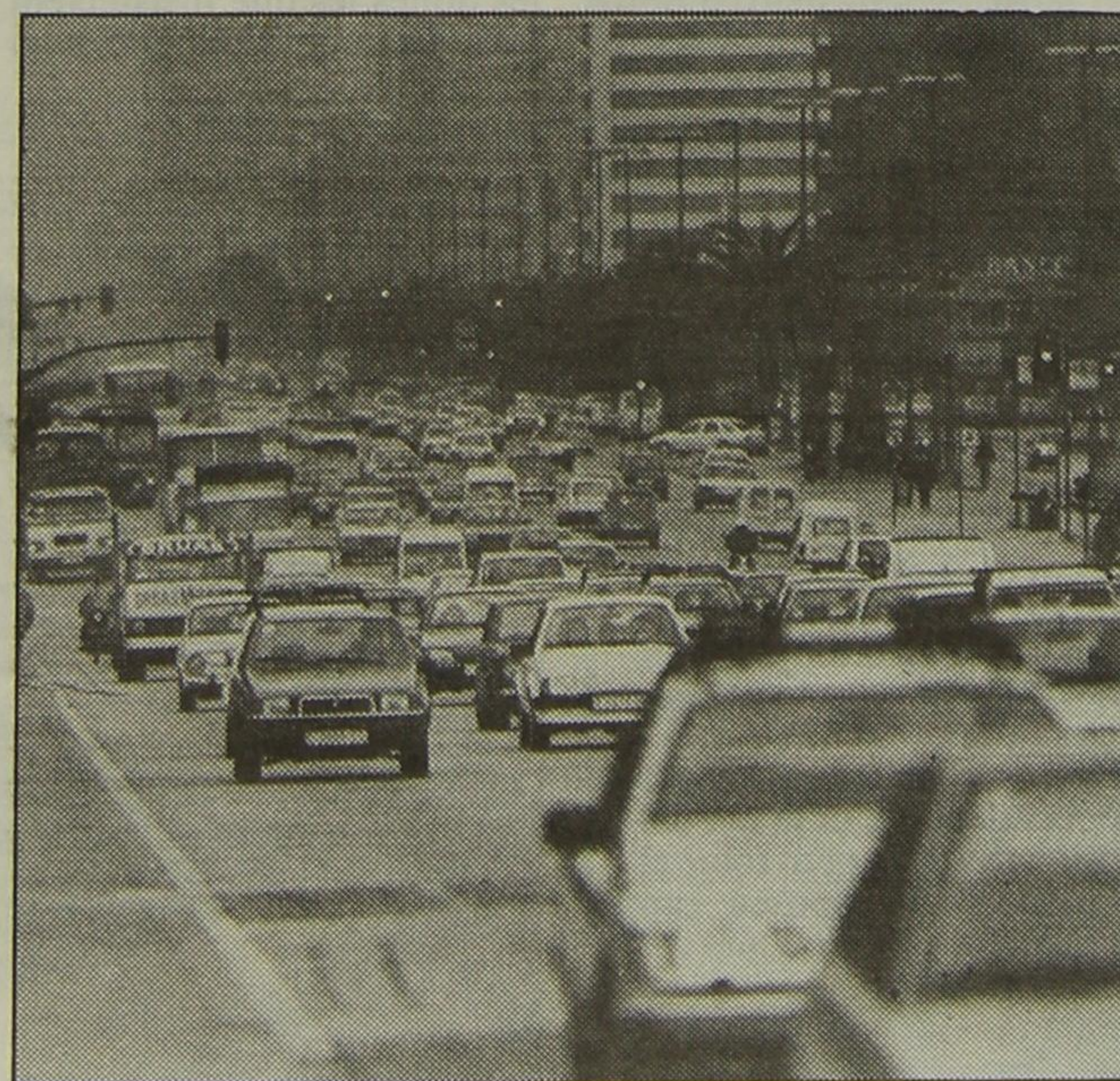
extractades quan la llargada sigui superior a l'establerta. No es tornaran els originals de les cartes ni es mantindrà correspondència postal o telefònica sobre el seu contingut.

La verbena de Sant Joan més llarga de la història

Em dirigeixo al *Diari del Taxi* perquè crec que aquest suplement pot ser un bon mitjà per expressar els problemes de trànsit que hem de patir els conductors per, a vegades, falta de previsió de les autoritats de Trànsit. Sóc uns dels milers de ciutadans que dijous passat, vigília de Sant Joan i dia de la gloriosa verbena, van quedar atrapats en una de les al·lucinant cues que es van formar a Barcelona. La que havia de ser la nit més curta de l'any, es va convertir en la més llarga.

Les tres primeres hores de la meua escapada cap a la platja les vaig passar a l'A-17 i en tot aquest temps només vaig aconseguir arribar al peatge de Mollet.

Amb pena i treballs, vaig decidir tornar a Barcelona per, almenys, poder sopar tranquil·lament. A la una de la matinada, vaig fer el segon intent i, encara que el primer tram de l'autopista anava més

fluid, em va costar arribar a Vidreres dues hores i quaranta-cinc minuts, quan el temps normal d'aquest recorregut és d'una hora.

L'autopista presentava un aspecte desconegut. Per uns

es tractava d'un malson, per altres, els més resignats, la vivència era insòlita. I jo dic insòlita perquè Trànsit no havia previst ni tan sols posar un carril addicional.

En una gasolinera de

Mollet, un policia municipal comentava la jugada dient: "Trànsit esperava 10.000 vehicles més que l'any passat i n'han sortit de Barcelona 100.000 més". Evidentment, les previsions van fallar de totes totes.

Només em queda preguntar una cosa als responsables de Trànsit: en casos com el de la verbena de Sant Joan, no es poden pendre mesures d'urgència? O és que tothom estava de verbena? D'altra banda, ja que en un vuitanta per cent de les cues es formaven en els peatges, suggereixo que per una altra ocasió (Déu no ho vulgui!), els Govern Civils, o qui correspongui, declarin les autopistes lliures de peatge.

O, si no, proposo als soferts ciutadans la desobediència civil i que aquest dia no es pagui peatge. L'ocasió no s'ho mereixia, perquè aquell dia aquest servei (rapidesa, seguretat, etcètera) no existia. Per acabar, una última pregunta: existeix llibre de reclamacions a les autopistes? Santiago Navarrete/Barcelona.

EL PASSEIG DEL DIJOUS

Londres, fi de curs per 185 taxistes

Per aquest dijous propossem un passeig fora de l'habitual, que requereix un mínim de temps. No és un passeig d'unes quantes hores sinó un passeig que dura dies. Es tracta d'un passeig per Londres, on més de cent vuitanta taxistes, acompanyats pels seus familiars, viatjaran diumenge que ve per realitzar el seu viatge de fi de curs. La majoria d'aquests taxistes han seguit durant tot l'any els cursos de reciclatge que s'imparteixen a l'escola Flor de Maig de Cerdanyola i Londres s'ha convertit en una bona excusa per practicar l'anglès que han après durant tot l'any.

Una representació d'aquest grup de taxistes té prevista una entrevista amb l'alcalde de Londres i una trobada amb l'associació londinenca de taxistes Taxi-Driver per fer un canvi d'impressions entre professionals del mateix sector.

Però, a part d'aquests dos fets puntuals, Londres ofereix al visitant un ampli ventall de coses per veure. És recomanable la visita al Museu Britànic, a la National Gallery i a la

Tate Gallery i imprescindible un passeig per Hyde Park, on els diumenges es pot veure en una cantonada els *speaker-corner*, els xerraires que poden dir el que vulguin mentre estiguin aixecats almenys un pam de terra del sol britànic.

Les millors botigues de la ciutat són a Oxford Street i Regents Street, però no està malament acostar-se als grans magatzems Harrod's, dels quals la publicitat diu que s'hi pot comprar des d'una agulla fins a un elefant. Picadilly Circus, la plaça més famosa de Londres, és un altre punt de referència pel visitant. Des d'allà es pot anar caminant fins al Soho o Leicester Square, on a cada pas trobarem un restaurant diferent. A l'entrada del Soho hi ha el *Chinatown*, pels amants de la cuina xinesa. En aquests dos barris es concentren els millors teatres de la ciutat, però sense una reserva anticipada és pràcticament impossible trobar entrada. Una altra visita pot ser el Covent Garden, l'antic mercat rehabilitat en un gran centre comercial.

Setanta-cinc taxistes s'han acollit a la campanya *Taxi, posa't guapo*. Fem un canvi d'aires, iniciada el mes d'abril per l'Entitat Metropolitana del Transport (EMT) i l'Ajuntament de Barcelona. Segons un estudi elaborat per Cetransa (Centre Metropolità d'Informació i Promoció del Transport), gestor de la campanya, l'EMT i l'Ajuntament de Barcelona han destinat fins ara un total d'1.587.000 pessetes a les millores realitzades per aquests primers 75 taxistes. La campanya compta amb un total de 25 milions de pessetes, que es concediran per ordre de les sol·licituds que es vagin rebent.

Recol·locació del taxímetre

Dels 75 taxistes que s'han decidit a renovar parcialment el seu vehicle, quaranta han demanat la subvenció a l'Entitat Metropolitana del Transport per la recol·locació del taxímetre en un lloc més visible per l'usuari. La finalitat d'aquesta modificació és garantir un cobrament transparent de les carreres i evitar qualsevol suspicàcia o malentes del passatger. Un alt percentatge dels vehicles porten el taxímetre a la part inferior del tablier, encara que l'última normativa promulgada respecte a això ja obliga a recol·locar-lo a la part superior. Actualment aquesta modificació s'exigeix a la inspecció anual del vehicle, que s'ha de passar obligatòriament.

Butano SA destina un total de 45 milions a la campanya

Setanta-cinc vehicles s'han acollit a la campanya "Taxi, posa't guapo"

Fins ara l'EMT i l'Ajuntament de Barcelona han concedit una subvenció parcial d'1.587.000 pessetes

Més de la meitat dels taxistes que s'han decidit pel "canvi d'aires" han recol·locat el taxímetre

Malgrat que del total de taxistes que s'han acollit a la campanya més del 50% han optat per aquesta primera modifi-

ció, l'import destinat, un total de 160.000 pessetes, és per ara el pressupost més baix que s'ha concedit a causa del poc

cost de l'operació de recol·locació.

Un pressupost de 496.000 pessetes s'ha destinat als setze

taxistes que han sol·licitat instal·lar un nou dipòsit i un cf42pulgó per poder utilitzar gas líquid del petroli (GLP), un

combustible molt menys contaminant. L'EMT està potenciant l'ús del GLP per tal d'aconseguir que els taxis siguin vehicles no contaminants.

Un total de 306.000 pessetes s'han concedit als divuit taxistes que han demanat canviar-se el dipòsit del seu vehicle, però sense incorporar *pulgó*, i la quantitat més elevada concedida fins ara, 625.000 pessetes, s'ha repartit entre els 25 taxistes que han instal·lat aire condicionat. Aquesta millora és la que ha generat més demanda d'informació sobre les condicions en què es dona la subvenció, ja que també és la que comporta més directament un servei millor a l'usuari.

Subvencions de Butano

La campanya *Taxi, posa't guapo*. Fem un canvi d'aires té com a espònsor Butano SA, que concedeix 25.000 pessetes a cada taxista que vulgui optar pel GLP com a sistema de combustió pel seu vehicle. L'empresa Butano SA té previst concedir al final de la campanya un total de 45 milions de pessetes.

Els consorcis automobilístics Citroën i Renault també han anunciat descomptes als taxistes que s'acullin a la campanya i, segons fonts de Cetransa, dins de la primera quinzena d'aquest mes es signarà un acord amb diversos tallers automobilístics de Barcelona i la seva àrea metropolitana que col·laboraran oficialment en la campanya.

Diversos tallers signaran un acord de col·laboració amb l'EMT

Fem un canvi d'aires.

Taxi, posa't guapo. Informa't al 336 00 00.

La campanya "Taxi, posa't guapo" està tenint molt bona acollida entre els taxistes

EL MÓN DEL TAXI

CADA DIA A RADIO TRAFIC

Tot sobre el Taxi i l'usuari. Informació en dies conflictius i aflluència en les parades. Radio Trafic posa el món del Taxi al seu abast.

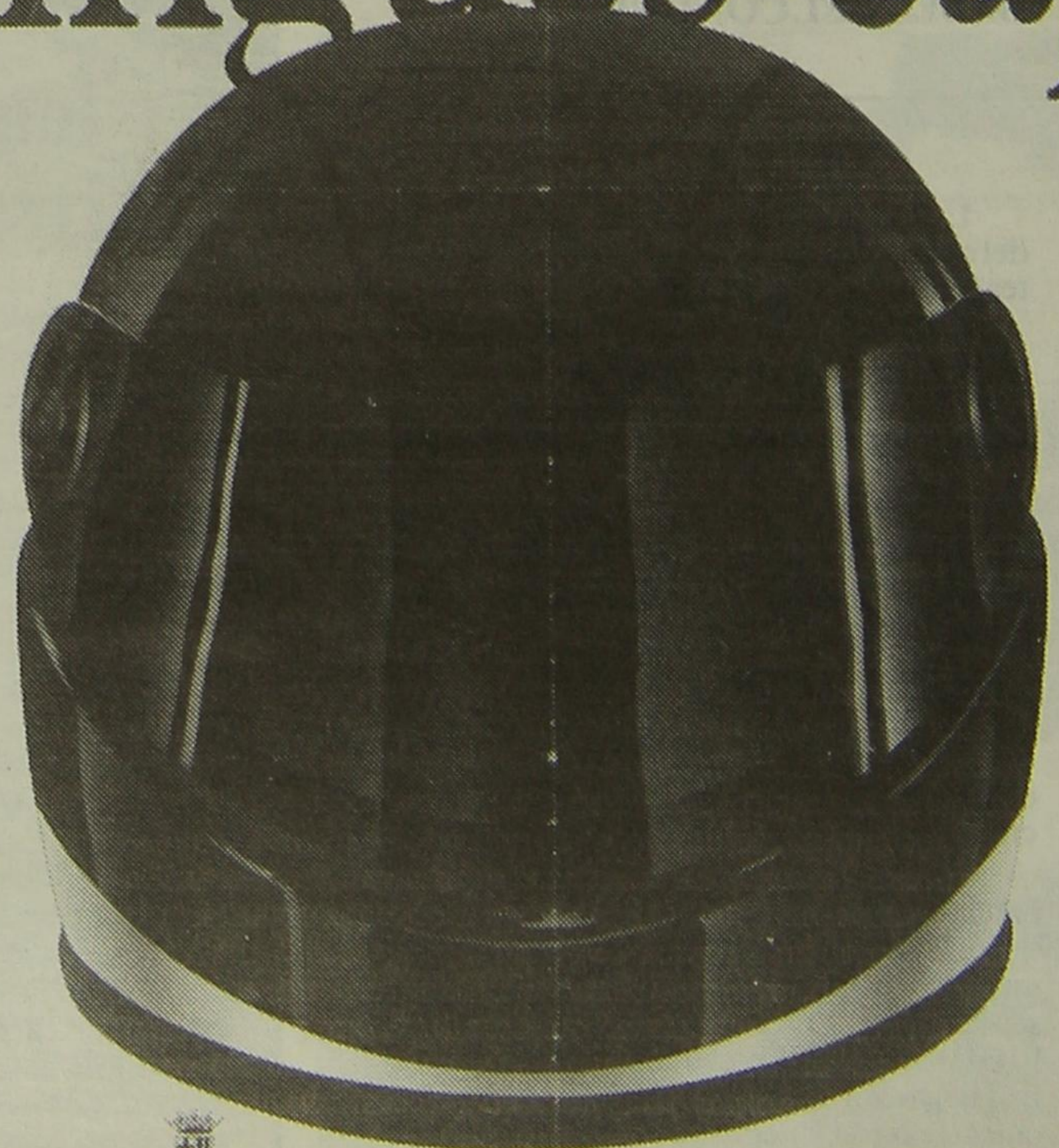
96.9 FM

Butlletins del Taxi
Cada dia a les 12,15 y 17,15 h.

RADIO TRAFIC
96.9 FM

BCC BARCELONA CADENA CATALANA

No te la juguis
Posa't casc,
tingues cap

Ajuntament de Barcelona

SERMOTO

LA CARRERA

PEDRO RUIZ

Saltejadors

La dama, delicada i coberta de puntes de cap a peus, semblava disposada a desmaiarse a cada sotragada. La diligència travessava una regió prou coneguda per la freqüència i la duresa dels atacs dels saltejadors de camins. El conductor era conscient dels perills que, en qualsevol moment, podrien abandonar l'estatut d'hipòtesis per fer-se escruixidora realitat.

Sabia que la noia que viatjava a l'interior transportava grans quantitats de diners. Totes les precaucions, però, van ser insuficients. Darrera un revolt, cinc bandits van aturar la diligència i van fer baixar els ocupants per portar a terme un robatori en regla. Contra tota previsió qui es va desmaiar no va ser la noia sinó el seu promès, un intel·lectual lèngüid i tan fràgil com ella.

Mentre els bandits registraven el noi, es va produir un miracle davant dels seus ulls incrèduls. Pel camí per on havia arribat la diligència va aparèixer un monstre de color negre i groc que, a velocitats inimaginables, els va desembarcar a la Barcelona de l'any 2000, on tots els taxistes es protegien del robatori amb la utilització generalitzada de la targeta de crèdit Taxi Card.

En va sortir un home que, aprofitant la confusió general, va obligar els ocupants de la diligència a entrar dins el monstre negre i groc que, a velocitats inimaginables, els va desembarcar a la Barcelona de l'any 2000, on tots els taxistes es protegien del robatori amb la utilització generalitzada de la targeta de crèdit Taxi Card.

Blassa d'Abadies

Pedro Ruiz és un dels famosos que han passat a fer més llarga la *llista negra* del senyor Borrell. Tranquil i irònic, ha declarat públicament que aquesta situació li produeix la mateixa molèstia que un penelló al dit petit, mentre feia entrega d'un ram de flors a Hisenda. Afirmar que

la querrela presentada per la fiscalia de l'Audiència de Barcelona per no haver pagat els 41 milions d'impostos corresponents al període 1980-83 no li treu la son. No té intenció de repetir programa a Televisió Espanyola, perquè diu que no és la seva guerra.

Pedro, potser que parlem d'alguna altra cosa més agradable que aquest tema d'Hisenda, que li sembla?

—Per mi, perfecte. Digui'm: va fer molts diners a Prado del Rey amb el seu programa *Pirulí que te vi*?

—Veig que la pregunta, com a bons catalans que som, també va de peles. Doncs no, tenint en compte tota la feina que va representar i que ningú va no va saber valorar. Va ser un programa pensat, escrit i dirigit per un home sol, amb molta gent que em va ajudar, això sí. Però això no va ser pas per voluntat pròpia, sinó perquè no trobava guionistes ni professionals que es poguessin fer càrrec de tot allò al meu gust. El resultat va ser que vaig cometre alguns errors.

De quin tipus?
—A part dels artístics, el de regalar a l'administració molts milions de pessetes per publicitat, quan l'administració, per la seva part, no és gens agrada amb la nostra professió.

—Malgrat els errors, repetiria l'experiència a Televisió Espanyola si l'hi proposessin?
—De cap manera. Ni té pressupost, ni parla un idioma coherent, ni és la meua guerra. Jo ja no tornaria a sortir en un mitjà públic de gran audiència per fer gràcia.

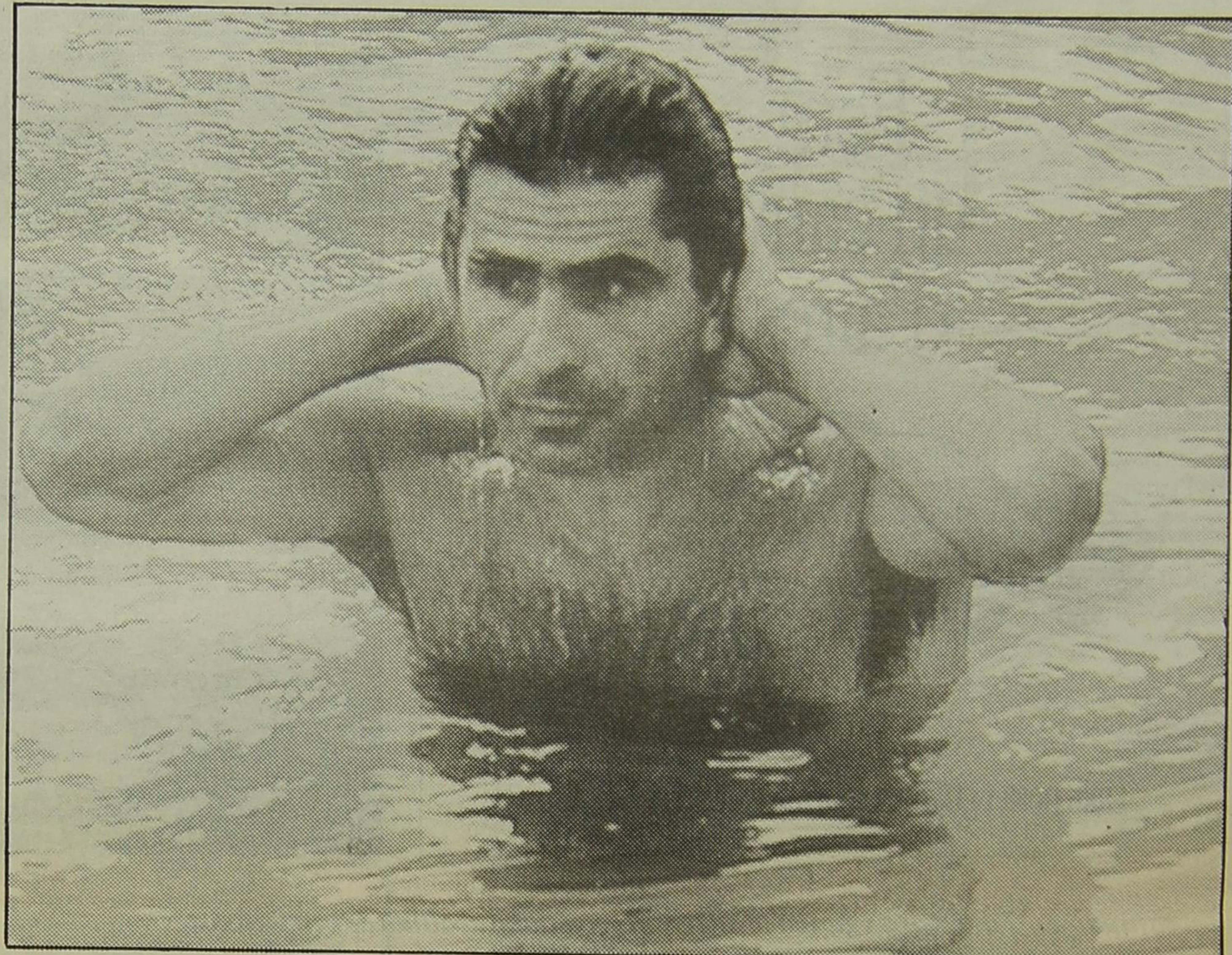
—I en un espectacle com el d'Adriano Celentano?
—Això és diferent, però aquí és impossible. A Itàlia, que no és pas un país molt més ric que el nostre, però que té molta més imaginació i més

“Televisió Espanyola no parla un idioma coherent”

ganes de col·laborar per part de tothom, Adriano Celentano va organitzar un sarau, magnífic per cert, que li va donar

set-cents milions de pessetes només en tretze setmanes. Aquí, en aquest país, el que guanya milions en un progra-

ma ja és questionat per Comissions Obreres. I això és indignant. Si una persona és el motiu que Televisió ingressi

Pedro Ruiz

milions per publicitat, se n'ha d'emportar el cinquanta per cent, o sinó que canti Borrell, que balli Solchaga, que actui l'inspector d'Hisenda o que reciti Pilar Miró, que, tot sigui dit, és molt amig meua i l'estimo molt.

—Seguint amb el fenomen Celentano, vostè també parlaria de salvar focs si tingués un show com el d'ell?

—No. Jo defensaria altres tesis. Seria probablement més corrosiu. Jo estic contra l'Estat com a concepte, perquè crec que s'ha menjat l'individu. Això és un tema que segur que sortiria. Crec que podria ser molt incisiu i desestabilitzador i que molestaria masses persones.

—Vostè té molta credibilitat. Se'l considera una persona honesta i amb fusta de líder. No va pensar presentar-se al Parlament de Catalunya en aquestes darreres eleccions autonòmiques?

—Ni parlar-ne! A part que ara ja ningú no em fa propostes d'aquest tipus. Al principi, moltes vegades me n'havien fet, fins i tot havia estat objecte d'intents de suborn. Recordo que en el darrer programa de Televisió Espanyola, just abans de les eleccions, em van trucar tots els partits: tenia més influència el *Pirulí que te vi* que tot allò que es pogués dir en els programes electorals. Però ja han vist que no militaré mai en cap partit polític, perquè tots em semblen camps de concentració mental.

Júlia Jan

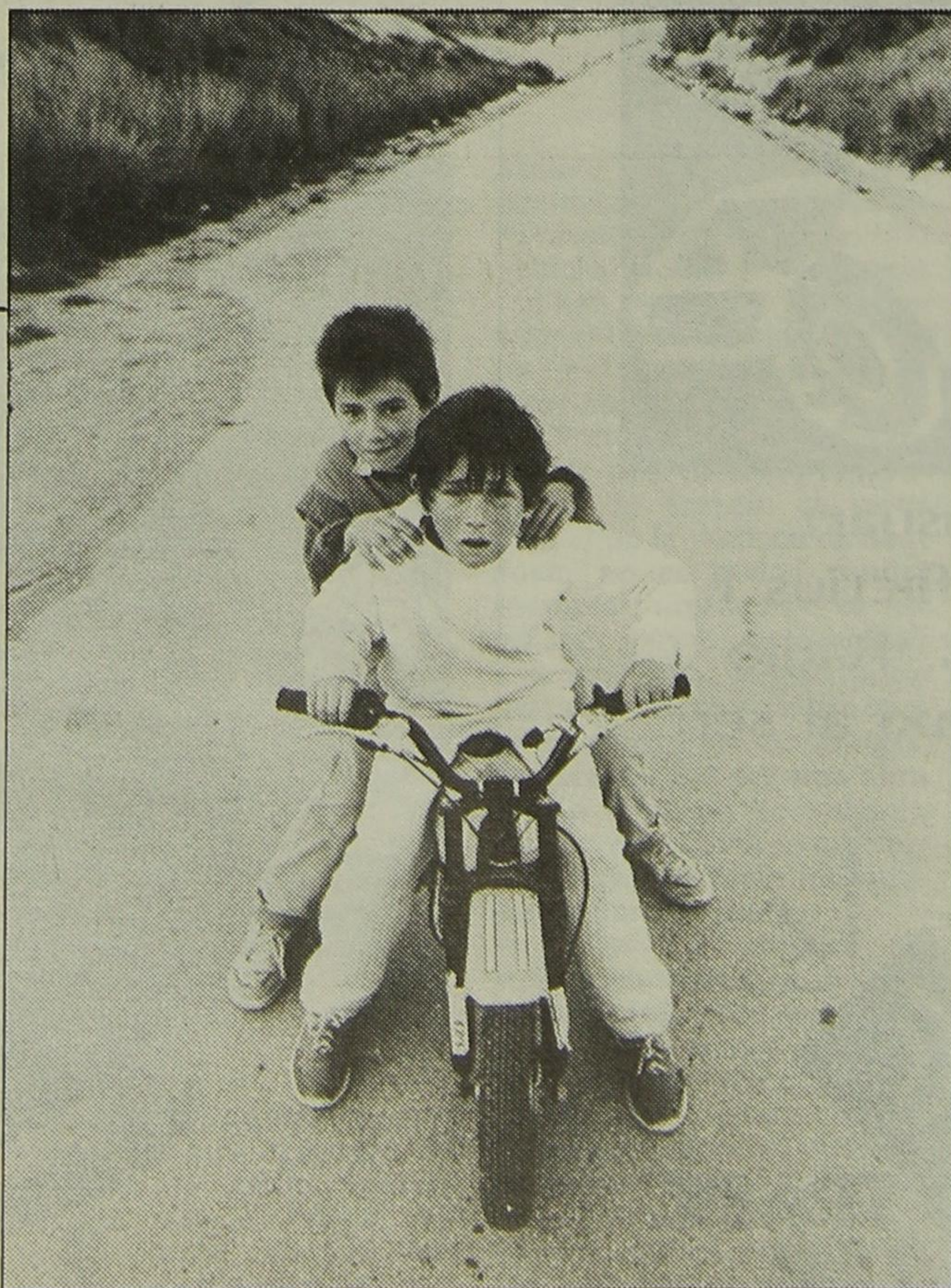
Segon concurs de fotografia Albert Figuerola

Per segon any consecutiu, l'Entitat Metropolitana del Transport ofereix als taxistes l'oportunitat de participar en un concurs de fotografia sobre el món del taxi i la professionalitat del sector.

Mitjançant la fotografia, els taxistes i familiars que desitgin presentar-se al concurs, hauran de reflectir amb petits detalls el que és la professionalitat. Ànim a tots els aficionats a la fotografia.

BASES DEL CONCURS

1. Poden participar tots els posseïdors del carnet de taxista i els seus familiars directes (muller/marít, fills, germans, pares).
2. S'estableix una categoria, la de fotografies soltes en blanc i negre o color, amb els següents premis: Un primer premi donat amb 50.000 pessetes; un segon premi donat amb 25.000 pessetes i un tercer premi donat amb 10.000 pessetes. Si el Tribunal ho considera adient s'afegiran 2 accèssits, un de 15.000 pessetes i un altre de 5.000 pessetes.
3. El tema de les fotografies haurà de tractar sobre la professionalitat del taxista, sota qualsevol aspecte: humà, social, tècnic, etcètera.
4. Les fotografies no poden sobrepassar el format 24x30 cm ni ésser inferiors a 18x24 cms i s'han de montar sobre cartró rigid.
5. El nombre d'obres presentades per l'autor no poden ésser més de tres.
6. Les fotografies s'han de presentar dins un sobre o paquet tancat, i cal que figuri en el seu exterior "Premi Fotogràfic ALBERT FIGUEROLA". En el dors de cada fotografia i enganxat sobre el suport i dins un sobre tancat, s'ha de fer constar el nom de l'autor o el del familiar directe en el seu cas.

7. El termini d'entrega s'allarga fins el 15 de juliol de 1988; es farà a la Unitat del Taxi de l'Entitat Metropolitana del Transport, planta primera, edifici B, Sector A, carrer 62, núm. 420 de la Zona Franca, de dilluns a divendres de 9 a 13 hores.

8. Totes les fotografies presentades en aquest concurs passaran a ser propietat de l'EMT, és a dir, no seran retornades.

9. El veredict del jurat serà fallat públicament el 29 de juliol de 1988.

10. L'organització del premi es compromet a exposar totes les obres presentades així com a tenir-ne cura i a vetllar per la seva bona conservació.

11. La participació en el concurs significa l'automàtica acceptació de les bases d'aquest.

L'EMT es reserva el dret, a variar les bases del concurs. El concurs pot ésser declarat desert.

12. L'organització es reserva el dret, per si es dona el cas, i per causes al·lignes a ella, a variar les bases del concurs. El concurs pot ésser declarat desert.

13. L'entrega de premis se celebrarà en un acte que s'anunciarà oportunament.